Καρπενῆσι, ἡ Ἄμφισσα, ἡ Λεβάδεια καὶ ἄλλαι ἀπομεμακρυσμέναι περιφέρειαι διὰ νὰ ἔλθῃ ὁ μάρτυς καταβάλλονται 11 δραχμαὶ δι' εἰσιτήρια, ὅταν τὸ εἰσιτήριον ἔχει 60 δραχμάς. Διὰ διαμονήν του ἐν Ἀθήναις προβλέπονται 50 λεπτά. Εἶναι ἀδύνατον κατ' αὐτὸ, τὸν τρόπον νὰ προχωρήσῃ ἡ Δικαιοσύνη. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ συνεχὴς ἀναβολή. Νὰ φεύγουν οἱ μάρτυρες, νὰ διατάσσεται ἡ βιαία προσαγωγή, νὰ συλλαμβάνωνται καὶ κρατοῦνται 3 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐκδικάσεως τῆς ὑποθέσεως. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὁ μάρτυς δὲν προσέρχεται, διότι γνωρίζει ὅτι θὰ εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μεταβῇ πάλιν κατὰ τὴν ἐκδίκασιν καὶ πάλιν εἰς τὸ Ἐφετεῖον. Εἰς τὰ χωρία γνωρίζουν ποῖος εἶναι ὁ δράστης, ἀλλὰ συνεπείᾳ ὅλων αὐτῶν ποὺ σᾶς ἀνέφερα ἀπορεύγουν νὰ προσέλθουν ὡς μάρτυρες.

Τὸ νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νὰ φέρω ἐνώπιον ὑμῶν, τὸ ἁπλοῦν τοῦτο νομοσχέδιον ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θεραπεύει τὸ καθολικὸν νόσημα τῆς δικαιοσύνης καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ τὸ υἱοθετήσητε διότι εἶναι χρήσιμον. (Χειροκροτήματα).

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν

ΗΜΕΡΗΣΙΑΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ
ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφισις τοῦ συνόλου τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἑρμηνείας, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 1138)1949 «περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν», τοῦ Α. Ν. 1530)1950 «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1138)49 κλπ.» καὶ τοῦ Ν. Δ. 2912)54 «περὶ ρυθμίσεως ὡρισμένων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν τύχην καὶ διάθεσιν τῶν τέως Γερμανικῶν περιουσιῶν ἐν Ἑλλάδι».

Ι. Ζ ί γ δ η ς. Ἐπειδή, κ. Πρόεδρε, δὲν ἤμην παρὼν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου, θὰ ἤθελα νὰ παρακαλέσω ὅπως μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ διατυπώσω τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν.

Π ρ ό ε δ ρ ο ς. Ἐπὶ τοῦ συνόλου δὲν δύναται νὰ γίνῃ συζήτησις, μόνον ἐὰν ἔχετε νὰ παρατηρήσητε ἐὰν διατυπώθησαν ὀρθῶς τὰ ψηφισθέντα.

Ι. Ζ ί γ δ η ς. Ἐπὶ τοῦ συνόλου ἔχω νὰ κάμω τὴν ἑξῆς παρατήρησιν.

Πρὶν νὰ ψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον, θὰ παρακαλέσω τὴν Κυβέρνησιν νὰ διευκρινίσῃ τὸ ἀκόλουθον θέμα.

Σπεύδομεν διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου νὰ παράσχωμεν πλείστας ὅσας διευκολύνσεις διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι Γερμανικῶν περιουσιῶν. Διερωτώμεθα ὅμως. Τί ἔκαμεν ἡ Κυβέρνησις ἢ τί σκέπτεται νὰ κάμῃ σχετικῶς μὲ τὴν διεκδίκησιν τῶν ἐν Γερμανίᾳ Ἑλληνικῶν συμφερόντων;

Ἀναφέρομαι ἰδίως εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας ὀφείλει ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις πρὸς τοὺς ἐν Γερμανίᾳ ἀπαχθέντας Ἕλληνας ὁμήρους κατὰ τὸν 2ον Παγκόσμιον Πόλεμον. Ἐρρόντισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν θυμάτων αὐτῶν τοῦ ναζισμοῦ;

Ἂς μὴ μοῦ εἴπῃ ἡ Κυβέρνησις ὅτι ἀναμένει τὴν σύναψιν τῆς ὁριστικῆς συνθήκης εἰρήνης, διότι διὰ τῆς συμβάσεως τῆς Βόννης τῆς 25ης Μαΐου 1952 τῆς τροποποιηθείσης ἐν Παρισίοις τὴν 23ην Ὀκτωβρίου 1954, συγκεκριμένως δὲ διὰ τῶν κεφαλαίων IV, IX παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὰς Συμμαχικὰς Κυβερνήσεις νὰ ρυθμίσουν τοιαῦτα ζητήματα δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν μὲ τὴν Γερμανίαν πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς Συνθήκης Εἰρήνης.

Ἐπωφελήθη τῆς συμφωνίας αὐτῆς ἡ Κυβέρνησις;

Παρακαλῶ αὐτὴν ἑπομένως νὰ διαφωτίσῃ τὴν Ἐθνικὴν Ἀντιπροσωπείαν ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ πρὶν ψηφίσωμεν τὸ νομοσχέδιον, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δώσωμεν τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι σπεύδομεν νὰ ἐπιστρέψωμεν Γερμανικὰς περιουσίας ἀπεμπολοῦντες τὰ ἱερὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ δὴ τῶν ὁμήρων, τῶν ἀπαχθέντων ἐν Γερμανίᾳ.

Π. Π α π α λ η γ ο ύ ρ α ς (Ὑπ. Συντ.). Ἡ Κυβέρνησις ἐξετάζει ὅλα τὰ ζητήματα τὰ ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν Γερμανίαν μετὰ μεγάλης προσοχῆς. Οὐδεμίαν δὲ ἀντίρρησιν ἔχει νὰ δώσῃ συνολικὴν ἀπάντησιν ὅταν τὸ θέμα ἔλθῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς. Δὲν εἶναι ὅμως δυνατὸν τοῦτο νὰ γίνῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ μιᾶς ἐρωτήσεως ὑποβληθείσης αἰφνιδιαστικῶς.

Ἀκολούθως τὸ ὡς ἄνω σχέδιον νόμου ἐγένετο δεκτὸν εἰς τὸ σύνολον, ὡς ρητῶς διωρθώθη, ἔχον οὕτω :

Περὶ ἑρμηνείας, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 «περὶ τῶν ἐχθρικῶν περιουσιῶν» τοῦ Α. Ν. 1530)1950 «περὶ συμπληρώσεως, τροποποιήσεως καὶ καταργήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 1138)1949 κλπ.» καὶ τοῦ Ν. Δ. 2912)1954 «περὶ ρυθμίσεως ὡρισμένων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν τύχην καὶ διάθεσιν τῶν τέως γερμανικῶν περιουσιῶν ἐν Ἑλλάδι».

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Ν. Δ. 2912)1954 ἀνατρεπτικῶν προθεσμιῶν παρατείνονται ἀπὸ τῆς λήξεώς των: α) ἡ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1955, β) ἡ ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 3 μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1955 καὶ γ) ἡ ἐν ἄρθρῳ 10 μέχρι τῆς 31ης Αὐγούστου 1955.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2912)1954 εἶναι, ὅτι τὸ πρὸς ἀπόδοσιν τῆς περιουσίας δικαίωμα δύναται ν' ἀσκηθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ συζύγου, τῶν κατιόντων, ἀντιόντων ἢ ἀδελφῶν τοῦ θανόντος, ἐφ' ὅσον οὗτοι εἶναι κληρονόμοι, κληροδόχοι ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρεοδόχοι τούτου, καὶ ὅτι διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τούτου εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνδρομὴ τῶν προϋποθέσεων, περὶ ὧν ἡ περίπτωσις γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2912)1954, ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν διαδόχων, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν συνεκεντροῦντο αἱ προϋποθέσεις αὗται ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ θανόντος. Ἐὰν ὁ θάνατος ἐπισυνέβη ἢ ἤθελεν ἐπισυμβῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Α. Ν. 2912)1954, δέον, ὅπως συντρέχωσιν αἱ, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου, προϋποθέσεις, τόσον ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ θανόντος ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν, περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἐδάφιον, διαδόχων αὐτοῦ.

2. Ἐὰν εἰς τὰς δηλώσεις, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Δ. 2912)1954, καὶ τὰς αἰτήσεις, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος παραλείπωνται περιουσιακά τινα στοιχεῖα ἢ ἡ μνεία περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τρόπου κτήσεως τινῶν ἐκ τούτων, δύναται εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν νὰ κριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὡς ἐπουσιώδης ἡ παράλειψις, ἐφ' ὅσον ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ περιουσιακοῦ στοιχείου, οἷον προκειμένου περὶ εἰδῶν οἰκοσκευῆς, θεωρεῖται κατὰ τὴν κοινὴν πεῖραν καὶ λογικὴν ὡς εὔλογος καὶ δεδικαιολογημένη ἡ παράλειψις, μὴ καθιστάμενης ἀπαραδέκτου τῆς αἰτήσεως ἐκ τοιαύτης τινὸς παραλείψεως.

3. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 καὶ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 2912)1954 ἀπαράδεκτον τῆς αἰτήσεως δὲν ἰσχύει, ἐὰν ὁ αἰτούμενος, μετ' ἔγγραφον πρόσκλησιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποβάλῃ τὰ τυχὸν μὴ συνυποβληθέντα μετὰ τῆς αἰτήσεως στοιχεῖα ἐντὸς τασσομένης αὐτῷ ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας, μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγγράφου προσκλήσεως. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου προθεσμίας ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις καθίσταται ἀπαράδεκτος.

4. Ὡς πρὸς τὴν σύνταξιν ἔκδοσιν καὶ ἐπικύρωσιν ἐγγράφων χρησίμων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ν. Δ. 2912)1954 καὶ τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τῆς Ἑλληνογερμανικῆς Συμβάσεως τῆς 11 Μαΐου 1938 «περὶ ἀμοιβαίας δικαστικῆς ἀντιλήψεως ἐπὶ ὑποθέσεων Ἀστικοῦ καὶ Ἐμπορικοῦ Δικαίου» κυρωθείσης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1432)1938 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καὶ ἐπανατεθείσης ἐν ἰσχύι, ὡς ἡ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1952 ἀνακοίνωσις τοῦ Υ-